எருத்தைக் கேட்டு சவுக்கை கட்டுவார்களா?

ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது எளிது, அவர் செய்த தீமையை மறப்பது எளிதன்று.

ஞாயிறு தோன்றிய பின் திங்களொளி மழுங்குவது போல் — நீரின்றி வெடித்த நிலத்தின் மழைத்துளி வீழ்ந்தது என்ன அவன் வரவு — உடலின் உயிர்த்தி ஊடனே —

"இன்மொழியான் கேட்கும் மென் மலர்களாகிய நங்கையர் செவிகளின் வன்மொழி புகுந்தால் அவர்கள் துன்பத்தை கேட்பானேன்"

"மணத்தைத் தான் ஒருவர் வலிந்து அமைத்த செயற்கையன்றி இயற்கை அமைத்த செயலா தன்றோ?"

"பாலையின் நீர் வேட்கையால் ஜய வருந்தவன் நீ, ஏன்ற பெயரை கேட்டவுடனே உயர்த்தெழுவது போல்"

"கருத்திருண்ட மேகங்களையூடும் வெள்ளிய மின்னற் கொடி தோன்றி ஒளிர்வது போல் —

உன் அறிவு செக்கை சுற்றி வரும் மாடு போலவே தான் ஓடுகிறது.

மூத்தோர் சொல்லும் முது நெல்லிக் காயும் முன் துவர்க்கும், பின் இனிக்கும்.

மேகமிடம் பெற்ற ஒட்டகம் போல் — புண்ணையும் வளர்த்து புண்ணையும் வளர்த்து வட்டது போல — பெருந்தேனின் போக்கை மாற்றும் சிறு சருக்கக் கட்டை போன்றதோர் நிகழ்ச்சி — கொடுமைக்கு தவனுக்கு தோர்ந்த போதும் முறையால் — இக்கு தெவயாமல் வளர்ந்து வளர்ந்து சென்றும் பெற்றியே — கண்ணின் பூத்த கனவுகள் — பெண்களின் மெல்லென நாதம் கேட்ட — வறண்ட உயர்ந்த எதும் பெற்த —

வாசனையை ஆறாத்துமையாய் அன்பு நிலாய் அள்ளி வீசுகின்ற நவீன உணது மத்திரள் போல் கவர்ந்தார் கையில் மணம் பெற்று பொலிவுற்றது.

உண்மையை சொல்லப் போனால் கசக்கத்தான் செய்யும். சொன்ன அவதியும் சிறப்பாள் சொல்வது தானே அழகு.

இளமையைக் கட்டுப்படுத்துவது அவ்வளவு சுலபமல்ல என்பது அநுபவத்தின் தான் தெரிகிறது.

ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன் மகனை சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் - இளம் -

பனித்துளியைப் போல மாசற்றும், மயிலைப் போல பார்க்க நோக்கமும் உள்ள அந்தக் காதல்.

அன்புமயமாயே தாமரையிடத்தில் நடுப் பகலில் போன்ற ஒளி இருக்குமா? அது அசம்பவமாகும்.

கழுதை மாட்டையும், காளையையும் ஒரு ஜோடியாகப் பிணைத்தான். அது சரிப் பட்டு வராதே!

காதல் நிலையிலே, காதல் நிகழ்ச்சியைவிட அதிகமான இனிமையும், இன்பமும் உள்ளன என்று எனக்குத் தெரிகிறது.

பக்தர்கள் விரும்பி பேச மாட்டார்கள். பலவீனர்கள் தான் ஏசுவார்கள்.

என்ன கூறினாலும் தாழ்வர் மனிதர் நான் மறப்பதில்லை.

தன் தோழனைக் கண்டு அவனுடன் வாயாடுவதற்காக உடைந்த பொம்மைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓடும் குழந்தையின் நிலையிலிருந்தது அவன் நிலைமை.

காவகத்தின் காற்றோசை கேட்டு தூக்கிடும் மானைப் போல் மிரண்டு விழித்தான்.

நல்லவை உரைத்ததும், அல்லவை கழுத்தும் செவியைக் கொய்யவாம்.

இருக்கண் என்பது, நண்பரின் நல்லவர், தீயவர், உண்மையுடையவர், பொய்யானவர் இவர்களை பார்த்து வேறுபடுத்தும் அறிவன்றோ?

பயத்தை அருமையடைந்திடும், அறியாமையை ஸ்திரமடைத்திடும், அழகலத்தை பணக்காரனிடத்திலும், வணக்கத்தை ஏழைகளிடத்திலும், பொறுமையை தோல்வி கண்டதிலும், பொய்யுரையை தாசிகளிடத்திலும் காணலாம்.

மலையும், மலை சார்ந்த இடமும் —	குறிஞ்சி
காடும், காடு சார்ந்த இடமும் —	முல்லை
வயலும், நாடு சூழ்ந்த இடமும் —	மருதம்
கடலும், கடல் சார்ந்த இடமும்	நெய்தல்
ஊரின் மிதியான வான பெருந் தரை பரப்பு கொண்டவை	பாலை.